

شعر و موسیقی

بقلم آقای دکتر علی خان سینا

دکتر در علم طب از دارالعلوم زنو

نقیم، تبریز

اقتراح مجله آینده درخصوص شعر و موسیقی جالب نظر هر منفکر است ولی بدبختانه سوالی که میکنید بهم است - «فرماید» برای برانگیختن احساسات شعر مؤثر تر است یا موسیقی ؟ » برای برانگیختن احساسات ؟ کدام احساسات ؟ قدری از احساسات را متذکر شده به بینیم آنها را شعر بر می انگیزاند یا موسیقی ؟

علو - برتری - قوت - اقتدار - جاه طلبی - شخصیت - اطمینان به نفس - جوانمردی - تکبیر خوب - تکمیل نفس - حجج - تواضع شهرت طلبی - فعالیت - مسئولیت - ترحم - عدل - عزم - آزادی طلبی - نوع پرستی - اجتماع پروری - خیر خواهی - نیک نفسی - حق شناسی - احترام - تمجید - تکریم - وطن دوستی - محبت خانواده - دوستی - عشق - فکریات - زیائی - اخلاق - مذهب - احترام مذهبی عبارت عن حال تک تک این احساسات را ملاحظه کنیم و به بینیم همان احساس را شعر محرك تر است یا موسیقی و قیسیکه این شعر را بنظر می آورم «همت بلنددار که مردان روز گاراز همت بلند بجهانی رسیده اند» احساس علو همت برای اقدام در کار خودم تشویق داخلی حس میکنم - این شعر را ملاحظه فرماید «مرد باید که در کشا کش دهر سنك زیرین آسیا باشد» قهرآ اطمینان نفس و عزم و بردا باری تولید میکنند این شعر : «بردر از باب یمروت دنیا چند نشینی که خواجه کی بدر آید» انسانرا به مناعت طبع و ابدارمی کند - و قیسیکه کتاب Grand-père Hartd'etre و یکنور هو گو را می خوانم بی اختیار در خودم محبت خانواده و ابوت حس می کنم - این شعر «ترحم بر پلنک تیز دندان ستمکاری بود بر گوسفندان»

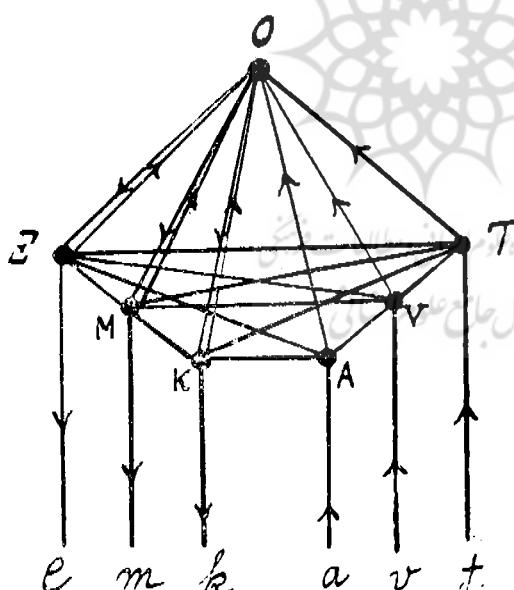
احساس عدل می آورد و ترحم بیجا را از دل انسان دور می کند -- برای بر انگیختن احساس نوع بروری چه محرکی بهتر از این شعر «بنی آدم اعضای یکدیگرند». میتوان پیدا کرد؟ عشق را طی لسانی است که حد ساله سخن..... برای بر انگیختن اغلب احساسات نظر لازم است و شعر نمی تواند از عهده اداء آن برآید مثلا برای تولید احساس خطر یا خلاصی از خطر - احترام - تمجید - فکریات الخ نظر لازم است -- یعنی برای تولید این قبیل احساسات شرح و بسطی لازم است که نویسنده باید در تکی قافیه گیر کند -- در این بین کامات فصار و امثال را فراموش نکنیم -- وطن در خطر است - اولادنا اسکیادنا -- Homo Homini Iupu قادر به تحریک یک کدام از این احساسات نیست

بس از این مقدمه لازمست بدانیم که برای بر انگیختن احساسات ما محرکات مفروضه اصلاً تأثیر طبیعی دارند یا اینکه از روی عادت و موافق قانون جر افکار (association d'idée) مؤثر می شوند؟ بنظر بندۀ هر دو عامل باید اثر داشته باشند - از یک طرف مارش فبر شوبن را فرض کیم و از طرف دیگر یک سرود مذهبی عیسوی را - مارش مذکور در تمام مردم تولید حزن میکند - در صورتیکه سرود مذهبی اثری در سامعه یک نفر عیسوی خالص میکند که ما مسلمانان آن اثر را ابدآ حس نخواهیم کرد - شعر نیز همین حکم را دارد - یک نفر آلمانی یا اینلایائی معشوقه که مژگانهایش تیر خدنک باشد دوست نمی دارد ولی ما ها! چاه زنخ هر قدر عمیق تر باشد آن شعر را بیشنتر دوست داریم - این قبیل اشعار که احساس ما را بحرکت می آورند از روی عادت است - شعر های خیام یا اشعاریکه قبلاذ کر شد بین المللی است و تمام مردم از آنها متأثر می گردند.

قبل از وقت باید دانست در روح انسانی (که احساس بکی از

نمایش‌های اوست) شعر یا موسیقی بهجه شکل انرمنی کند برای فهم این انر لازم است مختصری از عقاید اخیره را در خصوص روح و طرز فعالیت آن را مند کرشویم سه‌ترين فرضیات در این خصوص فرضیه پروفسور گراسه (Grasset) است. و برای فهم این فرض نقشه را که پروفسور گراسه درست کرده عیناً درج می‌کنیم. پروفسور مزبور روح را بد و طبقه قسمت می‌کند. فوقانی و تحتانی روح فوقانی (که در نقشه آنرا با حرف O نشان می‌دهد) فکر می‌کند - مسائل دانسته و فهمیده را انجام می‌دهد - اراده می‌کند. تصمیم می‌گیرد

روح تحتانی (که در نقشه آنرا ذوالا ضلاع K.M.E.T.V.A نشان می‌دهد) کارهای عادنی و ملکه و مکانیکی را می‌تواند بعبارت دیگر فعالیت روح تحتانی یک نوع انعکاس (Reflexe) است

تفصیل نقشه = مرکز A = مرکز
سامعه - V مرکز باصره -
T مرکز لامسه E مرکز
تحریر - M مرکز ناطقه -
K مرکز حرکت -
 $tT - vV - aA$ طرق
مرکز(۱) ر و سامعه و باصره
و لامسه
 $kK - mM - eL$ طرق
مرکز فرار(۲) تحریر و ناطقه
و حرکت -
-ME - ET - EV - EA
KV - MT - MV - MK
KT - KA طرق یعنی
مراکز ذوالا ضلاعیه

برای فهم این نقشه مثالی ذکر کنیم: وقتیکه این مطالب را تهیه می کنیم روح فوقاًنی یا مرکز^(۱) کار می کند و در خصوص کیفیت اثر شعر و موسیقی در درودی احساسات انسانی در تفکر ماست - هر کدام از عقاید و وضعیات را با وسائل غیر معلومی سنجیده بعد با طریق^(۲) پس از آن با طریق^(۳) بدستم حکم می کند دست من می نویسد و این نوشتن تنها بتوسط مرکز^(۴) انجام نمی یابد بلکه مرکز حرکت K هم شرکت ذارد ولی در موقع باک نویسی اولاً طریق^(۵) خطوط نوشته را می بیند بعد بواسطه VK و VI^(۶) با مرکز تحریر^(۷) و مرکز حرکت K متصل می گردد از آنجا بواسطه طریق^(۸) KR همان حسن بدل به خط می شود و در عین حال فکر من مشغول ترتیب ماشین شاعر مجھول (X) است - بهمین ترتیب وقتیکه حروف چین مطبوعه حروف مطالب مندرجه را برای درج در مجله آینده می چیند چشم و دستش کار میکند در صورتی که فکرش در مطالب راجعه بزندگی خود درحر کت است و با مطالبی که از زیر دستش میگذرد کاری ندارد.

کفیم فعالیت روح تھمانی یک نوع انعکاس است - انعکاس یعنی چه؟ انعکاس عبارت است از مجموع یک حسن و حرکتی که به مرکز روح فوقاًنی^(۹) نرسد میلا در موقعی که بنده این مطالب را تهیه میکنم مکسها اذیتم میکنند - دست چپ (بدون اینکه خودم خبر داشته باشم) آهارا از من دور میکنند

مرکز انعکاس در نخاع و درجه فعالیت روحی در یک انعکاس تقریباً صفر است: سریک قورباغه را از تشن جدا میکنیم بعد با وسائل محترک که را بائی یا مکانیکی یا غیره پای قورباغه را تحریک میکنیم در هر تحریک می بینم که پای قورباغه متشنج میشود - اگر تحریک را کمی قویتر نمائیم نه تنها یک پای غورباغه متشنج میگردد بلکه هر دو پای آن حرکت تشنجی میکنند - یا اینکه از کثیر اذیت مگهای دست راست من قلم را

روی میز گذاشته و بایک دستمالی مکسها را دورتر براند - اینجا انکاس مرکب شد - انکاس ممکن است مرکبتر گردد - اگر محرك مفروض را بازهم قویتر نمائیم هر دو یای قورباغه و بدن و دستهایش منتج میگردد یا اینکه اذیت مکسها فوق التحمل شود قلم را روی میز گذاشته و در را باز کنم و با دستمالی آن حیوانات موذی را بیرون کنم یعنی تمام بدن من در حرکت باشد - ولی مرکز روح فوکانی (۱) چه میکند؟ مشغول شعر و موسیقی است و با این کارها رجوعی ندارد - از آسمان صدای طیاره میاید میروم دم در و تمثیلا میکنم یعنی مرکز ساممه و حرکت و باصره در کارند - ولی مرکز (۲) مشغول شعر و موسیقی است - از میدان مشق صدای طبل میاید انکشنهایم روی میز همان طبل را تقلید میکنند یعنی از مرکز ساممه به مرکز حرکت انکاس میشود مرکز فکر (۳) مشغول شعر و موسیقی است

از این مثالها معلوم میشود که روح تھانی عبارت است از انکاساتی که در مرکز ذوالا ضلاع انجام میابد - انکاس ممکن است که بمرکز روح فوکانی هم برسد این است که بعقیده بعضی فعالیت روح فوکانی عبارت است از یک سلسله انکاسات مخلقه

برای توضیح مطالب فوق مثالی از خود انسان ذکر میکنیم : روز نابستان در باغی یک تهر خوایده یکی از رفقای موذی خاری را دست گرفته و یا رفیقش را نیش میزنند بیچاره پایش را جمع میکنند (انکاس ساده) دفعه دویم خار را فرو میکنند شخص خوایده پایش را جمع میکند و با یای دیگر میاید و جای خار را میمالد (انکاس ساده تیجه تحریک قوی) شخص موذی دست بردار نیست باز خار را فسر و میکند - شخص نائم پارا جمع میکند و با دست راست پارا میخاراند (انکاس مرکب) رفیق ناهموار باز اذیت میکند شخص خوایده چشم را باز میکند و مطلب را درک میکند و حرف زشی میزند (انکاس در

مرکن روح فوقانی) بعده از حرف زشت خود خجول میشود روح فوقانی دائم روح تھتانی را اداره میکند - تقید میکند - همینکه روح فوقانی مشغول شد یا اینکه خواهد - مستشد - مسموم گردید - روح تھتانی خودسرانه حرکات بیتناسب میکند در يك مجلسی با میشود تنها میرقصد الخ **روح حیوانی و روح انسانی** - هر کدام از سلسله حیوانات را فرض نمائید از روح فوقانی (تفکر واستنتاج الخ) محروم است - اگر اسب از قوه لگد خود مخبر باشد ابداً محکوم انسان نمیشود - اگر موش از تله افتدان رفیقش استنتاج نمائید دیگر بآن آلت بدینتی نزدیک نمیشود - روح مخترع گرامافون - تلگراف بی‌سیم - راه آهن و غیره و غیره را نیز مطالعه نمائید - احساسی که خیام دارا بوده تصور نمائید احتمال به بیانات ما نخواهد داشت

کیفیت تحریک شعر و موسیقی

- کدام روح از شعر یا موسیقی برانگیخته میشود ؟ البته روحی که این دو عامل را بشناسد - مقناطیس ماده‌را جذب میکند که خود آن ماده قابلیت مقناطیسی شدن را داشته باشد - حیواناتی که از موسیقی متاثر میشوند اغلب خودشان موسیقی مینوازند - کرم خاکی نه موسیقی مینوازد و نه گوش میکند - حیوانات که روح آنها تھتانی است از موسیقی متاثر میشوند - انسان که روح فوقانی دارد و روح تھتانی هم از شعر متاثر میشود هم از موسیقی - انسان وقیکه شعر یا موسیقی را میشود چطور متاثر میگردد ؟ اولاً يك حالت خالصه - وله تولید میگردد که چشم اشیاء محیطها بشکل و رنگ بهتری حس میکند لامسه لطیف میشود شامه معطر میگردد الخ بعد چشمها مثل اینکه این منظره خوش را میخواهند دائمآ نکاه دارند بسته میشوند - يك صادوتی بدنرا فرا میگیرد - انکاسات روح تھتانی بحال خود میافتد - همین حالت است که شده است مار زنک دار را زائل میکند

تمام اشعار و موسیقی‌ها همین حل را ندارند بلکه اگر آنها را تحت دقت بآوریم می‌بینیم تمام اشعار و تمام موسیقی‌ها یک شکل نیستند – اشعار به سه طبقه قسمت می‌شوند

۱) شعر ساده – آنکه وزن و قافیه و معنی صحیح دارد ولی اثر بزرگی ندارد – گر بعزم زنی و گر دنبم که من از جای خود نمی‌جنم – اگر با دیگرانش بود میلی – چرا ظرف مرا بشکست لیلی این اشعار منتظر خدمت هستند تا موقع پیدا نکنند از رو توانند

۲) اشعار فلسفی – نصایح – عاشقانه – مضحك الخ که تحریک آنها بسته با شخصیات و ذوق هست

۳) شعر – نر کیب چند کامه که در آن نه وزن منظور است نه قافیه نه معنی اگر چه نثرهم باشد باز شعر است الفرد دوموسه میگوید Poète prends ton luth ! le vin de jeunesse—Fermente cette nuit dans les veines de Dieu معنی این شعر چیست؟ مادام دوسو و نینه بدخلترش مینمودیسند Tu m'écris pue tu tousse et j'ai mal à la poitrine منی چه؟

گفته بودم چو بیائی غم دل با تو بگویم چه بگویم که غم از دل برپا دجون تو بیائی موسیقی نیز به سه طبقه قسمت می‌شود :

۱) موسیقی ساده – طبل – مارش – رقص و غیره

۲) موسیقی معمولی – آنکه هر قابی برای خودش دارد – تصنیف – آوازه‌های سرکوچه الخ

۳) موسیقی علمی عالی – که بین المللی است مثل شاعرکارهای شوبن – بنهون و غیره – کسیکه از موسیقی کلاسیک بهره مند باشد از این موسیقی محفوظ میگردد.

چرا شعر را با موسیقی مقایسه میکنند؟ – شعر و موسیقی من حيث وزن و نقطیج با همدیگر نسبتی دارند یا بعبارت کاملی شرکت

دارند - ولی یک تفاوت مهمی سبب اقتراح شده که از آن اسمی در میان نیست - معنی - شعر معنی دارد - شعر سبب تفکر می گردد - موسیقی بی شعر خشک میشود - اگر موسیقی شعر را منذ کر نشود حنماً اثری نخواهد داشت - اگر ایرانی موسیقی ازو پائی را دوست ندارد سبیش این است که آن موسیقی شعر ایرانی را بخاطر نمی آورد - فرض بفرمایید یک نفر ساز زن درجه اول تصنیفی بنوازد که کلامات انرا حاضرین بلند نباشند اسباب کسالت می گردد - پس برای اینکه موسیقی اثری داشته باشد یک معنایی رادر مر کن روح فو قانی مجسم نماید با عبارت ساده تری اهتزازات موسیقی بواسطه طریق مر کنزو (۱۹۸۰) به مر کن روح فو قانی رسیده و در آنجا بواسطه جز افکار یک معنایی را که با همین موسیقی معاً یاد گرفته بودیم پدار می کند و ما از آن معنی محظوظ میشویم

موسیقی ساده از این عین انکاس است مجلس رقص اروپائی را بنظر بایورید در موقع رقص «دموازل»؛ «کاوایر» باهم صحبت میکنند و رقص هم میکنند یعنی در مر کن ذوال اضلاع بین AA و KR انکاس است آ میشنود و K حرکت می کند مر کن (در عین حل مشغول صحبت است یادز فکر شعر و موسیقی (حلا که صحبت سر رقص است می خواهم سؤالی از شما کنم : اقتراح مجله آینده چرا مذکور به شعر و موسیقی گردید و رقص را کنار گذاشت ؟ در صورتی که رقص خوب نیز از عوامل موثره در احساسات انسانی است) گفتیم برای اینکه موسیقی اثری داشته باشد باید متنضم یا متذکر شعر باشد - لیکن شعری که با موسیقی خوانده می شود شعر ساده نباشد - موسیقی باید پست و بلندی ها و تحریکات مختلف شعر را (از قبیل غضب - امید - ترجم - عجز - عشق - صحبت الخ) ادا نماید - موسیقی و شعر وقتی که بدین قرار باهم مطابق شدند بیشتر محرك واقع می گردند - این مطابقت موسیقی با شعر یک کیفیتی است غیر از شعر و موسیقی و تحالب اسمی بنای آن معین نشده - ما

از خیق عبارت این کیفت را شعر موسیقی یا موسیقی شعری می‌نامیم –
شعر موسیقی چیست؟

موسیقی شعری عبارت است از نتیجه اجتماع دو قریب‌ه شعر و
موسیقی پیش یک شخص – بمحویکه این هردو قریب‌ه مناسب و متوازن
و مطابق باهم در همان مغز تهیه شده و باهم یکجا بیرون می‌آیند
البته فهم این تعریف مشکل است و توضیحات لازم دارد

اولاً مثلاً‌های خود مجله آینده را بنظر بپاوریم – اشعار فردوسی
در ایلات ایرانی محرک هستند – چرا؟ برای اینکه اشعار فردوسی
مطابقت کامل دارند با یک گوشه چهار گاه که آنرا بعضی رجز و بعضی ه
بهلوی نامند ما این اشعار را شعر موسیقی جنگی گوئیم – هر کدام از
اشعار کتاب فردوسی را در آن گوشه بخوانید خواهد دید موسیقی با
شعر متوازن و مطابق است و برای پر کردن آواز کلامات شعر کفايت‌می
کند دیگر از کلامات – جانم : ای – داد – دل‌دادا لازم نمی‌شود –
راسنی یکی از اشعار فردوسی را در یکی از آوازهای دیگر از قبیل
شور و همایون فرض نماید چقدر مضجع خواهد بود! – « بخوردی یکی
جو به تیر گزین نهادی سرترا بقربوس زین » همین بیت را در افتخار یا بیات
اصفهان بخوانید چقدر بی‌توازن و غیرمناسب در می‌آید؟

مارش معروف مارسینز و شعر هایش را همان یک شخص
Rouget de Lisle ساخته . اگر رود کی شاهر اپاگره نه تا بخارا برد
جون هم شاعر بود هم موسیقی دان – برای تکمیل این مطلب از تصنیف
های شاعر موسیقی معادر آفای عارف مثلی ذکر کرده و به تجزیه آن
خواهیم کوشید :

۱ - نه قدرت که باوی نشینم نه طاقت که جز وی بینم
شده افت عقل و دینم ای حبیم ای طبیبم کار عشقم چه بالا گرفته
بر سرمهن جون چاگرفته جای عقل عشق یکجا گرفته مکرر

۲ - شوخ چشمست همچو چنگیز ترک خونخوار است و خونریز
گشنه با خلقی گلایز زینهار زینهار ای نگارا با وقا زا
آتش قنه بالا گرفته مکرر

۳ - بدر دل بیشم مزن نیش ز آه مظلومان یا ندیش
کن حذر از آه درویش گویمت دل ای جفا کیش
ای خدا ای امان سختی از سنک خارا گرفته مبکر
در قسمت اول شاعر یک کیفیتی را بیان می کند و بزرگی آن
را می خواهد نشان بدهد موسیقی هم ساده است

در قسمت دویم صحبت از چنگیز و خونریزی است موسیقی هم
مندرجآ فریاد بلند می کند تا اینکه فشار بگلو می آید موسیقی بیشتر
داد می زند و باوج برده می رسد از آنجا مغلوبآ زینهار می کند و از
در استغاثه وارد می شود موسیقی نیز باشی می آید

در قسمت سیم کاملاً مغلوب شده رخمه در دل دارد از ذله و
نفرین خود می ترساند می خواهد آن دل سخت را نرم سازد
حالاً قسمت دویم را عوض قسمت اول یا سیم را عوض اول یا
دویم فرض کنید مقصدی را که می خواهم بیان تعایم ملتفت خواهید شد
دامان این مبحث زیاد است همینجا ختم می کنم
پس از این مقدمه برای برانگیختن احساسات شعر مؤثرتر است یا موسیقی ؟

(۱) برای برانگیختن احساسات نثر مؤثر است

(۲) برای برانگیختن بعضی احساسات شعر مؤثر است

(۳) برای برانگیختن بعضی احساسات دیگر موسیقی مؤثر واقع
می شود در صورتیکه از روح تجاذبی تجاوز کرده و بروح فوکانی بررسد
(۴) موسیقی شعری (شعر موسیقی) از شعر و موسیقی مؤثر تر است
فیضجه برای التذاذ از موسیقی می توان مار شد - گرک شد -

فشاری شد - ولی برای محفوظ شدن از شعر باید انان کامل بود